

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 marca 1966 r.

Nr 11

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 75 — nr 55 z dnia 1 marca 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju i działalności Ochotniczych Hufców Pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej 117

ZARZĄDZENIA:

- 76 — Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1966 r. w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa resortu żeglugi dla jednostek gospodarki uspołecznionej 119
- 77 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 14 marca 1966 r. w sprawie uzupełnienia wykazu instytucji naukowo-badawczych uważanych za instytucje techniczne 120

OBWIESZCZENIE

- 78 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 4 marca 1966 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych 120

75

UCHWAŁA Nr 55 RADY MINISTRÓW

L. dnia 1 marca 1966 r.

w sprawie dalszego rozwoju i działalności ochotniczych hufców pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Związek Młodzieży Socjalistycznej (ZMS) i Związek Młodzieży Wiejskiej (ZMW) do dalszego organizowania i rozwijania ochotniczych hufców pracy, pozostających pod ideowym kierownictwem i ogólnym nadzorem tych organizacji. Hufce te nosić będą nazwę „Ochotnicze Hufce Pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej”, zwane dalej w skrócie „OHP”.

§ 2. Zasady ideowego kierownictwa oraz sprawowania ogólnego nadzoru nad OHP ustalą związki, o których mowa w § 1, w drodze uchwały swoich zarządów głównych.

§ 3. Zadaniem OHP jest:

- 1) wychowywanie uczestników OHP przez pracę i wpajanie zasad ideowych zgodnych z założeniami programowymi ZMS i ZMW na świadomych obywateli Polski Ludowej,
- 2) zapewnienie uczestnikom OHP zatrudnienia i możliwości kształcenia w szkołach zawodowych lub zdobywania kwalifikacji zawodowych przez organizowanie innych form szkolenia zawodowego oraz ochrony pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi,
- 3) przygotowanie uczestników OHP do obrony kraju przez szkolenie wojskowe i podnoszenie sprawności fizycznej.

§ 4. 1. Bezpośrednią organizację i nadzór nad gospodarką OHP związki, o których mowa w § 1, powierzą Komendzie Głównej OHP, na której czele stoi Komendant Główny OHP.

2. Komendę Główną OHP powołują w drodze uchwały Zarządy Główne ZMS i ZMW.

3. Komendant Główny OHP reprezentuje OHP wobec władz i organów państwowych, jak również we wszystkich sprawach administracyjnych, organizacyjnych i finansowo-gospodarczych.

§ 5. 1. Rekrutację do OHP prowadzą terenowe ogniska ZMS i ZMW oraz organy Zrzeszenia Studentów Polskich (ZSP) — wyłącznie na podstawie ochotniczych zgłoszeń młodzieży. Działalność ognisk ZMS i ZMW oraz organów ZSP w zakresie rekrutacji do OHP koordynuje Komenda Główna OHP.

2. Do OHP mogą być przyjmowane osoby z terenu miast i wsi w wieku od 16 do 24 lat, które posiadają dobry stan zdrowia i podpiszą odpowiednią deklarację. Przyjęcie do OHP młodocianego może nastąpić tylko za zgodą jego rodziców lub opiekunów.

3. Przed podpisaniem deklaracji, o której mowa w ust. 2, należy kandydata do OHP szczegółowo poinformować o prawach i obowiązkach członka OHP oraz o obowiązkach OHP i przedsiębiorstwa, w którym mają być zatrudnieni uczestnicy OHP, w szczególności w zakresie warunków pracy, bytowych i szkolenia.

4. Deklaracja, o której mowa w ust. 2, powinna w szczególności zawierać stwierdzenie dobrowolnego zgłoszenia się do OHP oraz potwierdzenie zaznajomienia się z prawami i obowiązkami, o których mowa w ust. 3. Wzór deklaracji określi Komenda Główna OHP w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 6. Szczegółową organizację, czas trwania oraz rodzaje poszczególnych OHP określają na wniosek Komendy Głównej OHP Zarządy Główne ZMS i ZMW w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz zainteresowanymi ministrami.

§ 7. 1. Dla uczniów szkół należy organizować odrębne, szkolne OHP. Szczegółową organizację szkolnych OHP określa Zarządy Główne ZMS i ZMW w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

2. Zakres opieki, pomocy i nadzoru pedagogicznego nad szkolnymi OHP określi Minister Oświaty.

3. Dla osób studiujących na wyższych uczelniach należy organizować studenckie OHP.

4. Szczegółową organizację studenckich OHP określą Zarządy Główne ZMS i ZMW oraz Rada Naczelna ZSP w porozumieniu z ministrami nadzorującymi szkoły wyższe.

§ 8. 1. Umowy w przedmiocie zatrudnienia uczestników OHP mogą być zawierane z tymi zakładami pracy, które zagwarantują odpowiednie szkolenie uczestników OHP.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w razie zatrudnienia uczestników OHP, określonych w § 7.

§ 9. 1. Warunki pracy, bytowe oraz zasady szkolenia uczestników OHP określają dwie umowy:

- 1) umowa zawarta przez Komendę Główną OHP z zakładem pracy,
- 2) umowa zawarta przez uczestników OHP z zakładem pracy (umowa o naukę zawodu, przyuczenie do określonej pracy, odbycie wstępnego stażu pracy lub umowa o pracę).

2. Wzory umów, o których mowa w ust. 1, ustali Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac na wniosek Komendy Głównej OHP, uzgodniony z zainteresowanymi ministrami.

3. Zatrudnianie młodocianych uczestników OHP może nastąpić tylko z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 226 i z 1961 r. Nr 32, poz. 160), przepisów wykonawczych do tej ustawy oraz innych przepisów właściwych dla tej kategorii pracowników.

§ 10. Szczegółowe zasady wynagradzania uczestników OHP oraz zasady potrącania kosztów żywienia i umundurowania określi na wniosek Komendy Głównej OHP Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 11. Normę żywienia dla uczestników OHP ustala się w wysokości zasadniczej normy żywienia żołnierza.

§ 12. 1. Uczestnikom OHP, którzy przebywali w OHP przynajmniej przez okres dziewięciu miesięcy, przysługuje:

- 1) w czasie poboru — prawo wyboru rodzaju wojska lub służby w zależności od posiadanych kwalifikacji i zdolności fizycznych,
- 2) prawo pierwszeństwa przy werbunku do służby wojskowej w charakterze uczniów oficerskich szkół zawodowych oraz przy werbunku do szkół podoficerskich, jeżeli kandydat do tych szkół spełnia warunki wymagane przy werbunku,
- 3) przy równych kwalifikacjach zawodowych prawo pierwszeństwa w przyjęciu do pracy przez zakład pracy, na rzecz którego wykonywali pracę w OHP.

2. Uczestnicy OHP, trwających co najmniej 2 lata, zdolni do służby wojskowej odbywają zasadniczą służbę wojskową w systemie obrony terytorialnej na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1963 r. w sprawie służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej (Dz. U. Nr 14, poz. 75).

3. Szczegółowe zasady powoływania uczestników OHP do zasadniczej służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej oraz sposób odbywania tej służby i organizację szkolenia określi Minister Obrony Narodowej.

§ 13. 1. Zezwala się pracownikom oraz uczestnikom OHP na noszenie mundurów i odznak służbowych. Wzory umundurowania i odznak służbowych ustala, na wniosek Komendy Głównej OHP, Zarządy Główne ZMS i ZMW.

2. Zasady odpłatności za umundurowanie określają, na wniosek Komendy Głównej OHP, Zarządy Główne ZMS

i ZMW w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrem Finansów.

§ 14. 1. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac:

- 1) ustali na wniosek zainteresowanych resortów, zgłoszony w porozumieniu z Komendą Główną OHP, plan udziału OHP w realizacji narodowego planu gospodarczego, w szczególności prac w okresie letnim dla szkolnych i studenckich OHP, oraz udzieli pomocy resortom zatrudniającym OHP w ustalaniu planów bazy kwaterekowej przeznaczonej dla OHP; resorty przedstawiają wnioski Komitetowi Pracy i Płac w ostatnim kwartale roku kalendarzowego poprzedzającego rok objęty planem zatrudnienia OHP,
- 2) udzieli OHP pomocy w rekrutacji uczestników do OHP przez wydziały zatrudnienia prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz prezydentów powiatowych i miejskich rad narodowych,
- 3) zobowiąże wydziały zatrudnienia prezydentów właściwych rad narodowych do wydawania uczestnikom OHP biletów kredytowanych na przejazdy z miejsca ich stałego zamieszkania do miejsca zakwaterowania hufca.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:

- 1) ustali zasady przeprowadzania badań stanu zdrowia kandydatów na uczestników OHP,
- 2) zapewni OHP właściwą opiekę lekarską, zaopatrzenie w leki oraz nadzór sanitarny w miejscach ich zakwaterowania i na terenie pracy.

3. Minister Handlu Wewnętrznego zapewni OHP zaopatrzenie w środki żywnościowe w miejscach ich zakwaterowania zgodnie z normami ich żywienia.

4. Minister Przemysłu Lekkiego zapewni OHP możliwość zaopatrzenia się w odpowiednią ilość materiałów na ubiory służbowe dla pracowników oraz uczestników OHP, według ustalonych norm i wzorów.

5. Minister Oświaty zapewni Komendzie Głównej OHP pomoc w organizowaniu szkolnych OHP oraz otoczy OHP bezpośrednią opieką w dziedzinie szkoleniowo-zawodowej, oświatowo-wychowawczej i kulturalnej przez kuratoria okręgów szkolnych oraz inne organy do spraw oświaty prezydentów rad narodowych.

6. Minister Obrony Narodowej skieruje dla potrzeb OHP odpowiednią kadre wojskową, jak również wyda wytyczne w sprawie szkolenia wojskowego uczestników OHP, zapewnienia im materiałów i pomocy szkoleniowych oraz broni ćwiczebnej w ramach obrony terytorialnej kraju.

7. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) nie wymienieni w ust. 1—6 oraz przewodniczący prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) udzielą OHP pomocy w zakresie swojej działalności.

§ 15. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Komendantem Głównym OHP określi zasady i tryb przyjmowania do OHP osób w wieku 16—24 lat, które wymagają zorganizowanej opieki dla zdobycia zawodu.

§ 16. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym udzielanie OHP pomocy w zakresie swojej działalności.

§ 17. Zaleca się Radzie Naczelnej ZSP otoczenie opieką i pomocą studentów szkół wyższych będących uczestnikami OHP.

§ 18. Komenda Główna OHP korzysta z dotacji Skarbu Państwa zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1959 r. w sprawie udzielania dotacji budżetowych organizacjom społecznym oraz kontroli wykorzystania tych dotacji (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 313 oraz z 1963 r. Nr 4, poz. 23). Prezes Rady Ministrów wyznaczy,

organ budżetowy zobowiązany do przydzielania tej dotacji oraz nadzoru nad jej realizacją.

§ 19. Traci moc uchwała nr 201 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie organizowania i pracy ochotni-

czych hufców pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej (Monitor Polski Nr 56, poz. 322).

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

76

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 21 marca 1966 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane przez przedsiębiorstwa resortu żeglugi dla jednostek gospodarki społecznej.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 96 oraz z 1966 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych, określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Produkcją jednorazową jest również produkcja małoseryjna, jeżeli ma ona charakter niepowtarzalny.

3. Nietypowymi usługami (robotami) przemysłowymi są usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

4. Przez użyte w dalszych przepisach zarządzenia określenie „artykuły nietypowe” należy rozumieć również remonty statków oraz inne nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

5. Tryb uzgadniania opłat za remonty międzyrejsowe statków, wykonywane w portach, regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Ceny nietypowych artykułów produkowanych przez przedsiębiorstwa resortu żeglugi dla jednostek gospodarki społecznej uzgadniane są w drodze porozumienia między wykonawcą a zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Cena artykułu nietypowego wymaga zatwierdzenia przez:

1) dyrektora zjednoczenia wiodącego, któremu podlega wykonawca, jeżeli wartość zamówienia na dany artykuł nietypowy przewyższa kwotę 250.000 zł, a nie przekracza kwoty 500.000 zł,

2) dyrektora Departamentu Ekonomicznego i Współpracy Gospodarczej z Zagranicą Ministerstwa Żeglugi, jeżeli wartość zamówienia na dany artykuł nietypowy przekracza kwotę 500.000 zł.

3. Przepisy ust. 2 nie dotyczą remontów statków.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów, obowiązującymi wykonawcę, i według obowiązującego wzoru w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągniany z całości swojej produkcji.

4. Jeżeli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić kalkulację planową kosztu własnego i zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego należy rozumieć produkcję arty-

kulu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Jeżeli artykułu nietypowego nie da się porównać z żadnym innym artykułem, należy uwzględnić kalkulację planową kosztu własnego oraz zysk w wysokości przeciętnego zysku osiąganego z całej produkcji wytwórcy.

7. Przeciętnym zyskiem osiąganym z całości produkcji jest zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

8. Jeżeli artykuł nietypowy różni się od artykułu typowego, objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę lub na który ustalona została cena przez organ właściwy dla wykonawcy, tylko zmianami w wykonaniu lub wyposażeniu, podstawą do uzgodnienia ceny jest nie kalkulacja kosztu produkcji artykułu nietypowego, lecz cena artykułu typowego, którą zwiększa się lub zmniejsza o różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian z uwzględnieniem przypadającej od tej różnicy stawki zysku osiąganego na artykule typowym. Przepisy ust. 3—7 stosuje się odpowiednio.

9. Opłaty za remonty jednostek pływających ustala się na podstawie planowej kalkulacji kosztu własnego z uwzględnieniem zysku w wysokości 5%.

§ 4. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk z produkcji nietypowej przewyższa zysk określony w kalkulacji więcej niż o 3% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawidłowy. Rozliczenie z zysku nieprawidłowego regulują odrębne przepisy.

§ 5. 1. W wyjątkowych wypadkach (np. przy produkcji i remontach skomplikowanych maszyn i urządzeń), jeżeli w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, wykonawca sporządza kalkulację orientacyjną, na podstawie której uzgadniana jest wysokość limitu ceny artykułu nietypowego.

2. Jeżeli określony został limit ceny, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. Jeżeli cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyższa od limitu ceny, za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

§ 6. 1. Kalkulację artykułu nietypowego wykonawca przesyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym, nie dłużej jednak niż o 46 dni.

§ 7. 1. Uzgodnienie ceny następuje przez pisemne potwierdzenie zamawiającego w ciągu 14 dni od daty otrzymania kalkulacji opracowanej przez wykonawcę.

2. W ciągu 14 dni od daty otrzymania kalkulacji zamawiający może zgłosić na piśmie zastrzeżenia dotyczące poszczególnych pozycji kalkulacji lub ogólnej wysokości ceny z niej wynikającej.

3. Wykonawca w ciągu 14 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia zamawiającego o przyjęciu zastrzeżeń